

Kiadóhivatal:
Kaposvár, zárdá-utca. Ide érkezendő a
az előfizetési pénzek, hirdetések és nyilatkozatok.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

NÉP JOG

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Szerkesztőség:
Kaposvár, zárdá-utca. Ide küldendő a
lap szerkesztéséhez illeendő minden közlemény.

Megjelenik minden pénteken.

Előfizetési díj:
Egész évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes számok 10 krért
Hagelman Károly
könyvkereskedésében és a kiadóhivatalban
kaphatók.

Mene, Tekel, Ufarsin.

A nyiregyházi kir. törvényszék harmadik napján tárgyalás után ítéletet mondott a tiszta-eszlári vérvád ügyében.

Felmentette a zsidókat.

Az ítélet helyessége vagy gyarlóságáról nem szólnunk, ez a magánvádló által bejelentett felebezés dolga; de szólni akarunk, mert szólnunk kell, arról, vajjon a felmentő ítélet alaptalannak mondja-e ki a vádat, mely emeltetett, s így ártatlannak nyilvánítja-e vádlottakat?

Nem.

A ritualis gyilkosság kérdésére annyit mond, hogy ez a törvényszék határozatának tárgyát nem képezte, mert az a vizsgálat alatt törvényben elfogadott módon be nem igazoltatott, a mi ez esetben nem annyit tesz, hogy az nem volt beigazolható, hanem annyit, hogy ez irányban a vizsgálat ki nem terjesztetett;

vádlottak felmentését pedig azzal indokolja, hogy Scharf Móricz tanúságtételének megbízhatósága kérdésesé vált.

De a dadai hullának Solymosi Eszterével ugyanazonosságát is nyílt kérdésnek hagyja fenn.

Az ítélet tehát nem egyéb, mint új fátyol, melyet Eszter eltűnésének rejtélyére borítottak. S hogy ez így történt, bűn, mely bűnben a közvélemény az ország elnök miniszterét, Tisza Kálmánt marasztalja el. Az áldatlan kéz, mely az országot anyagilag a bukás szélére juttatta, átkozott bátorsággal hozzányult az utolsó palladiumhoz, az igazságszolgáltatáshoz; a mint a vizsgálat alatt titkos rendőrökkel szövetkezett, hogy azt megnehezítse, s eredményének meghusztására adatokat

Szalay Károlynak

mint Solymosi Jánosné megbízásából magánvádlónak vadbeszéde.

(Vége.)

Kérdőre vonatva a vizsgálóbíróság által nevezetes egyhangúsággal vallják a második kihallgatásnál, mert az első kihallgatásnál arról sokan mit sem tudtak, hogy mindezek az idegen emberek azért gyülekeztek Tisza-Eszlára, mert Taub Emanuel onnan eltávozó levén, új metszőt kellett választani. Az illetők által vallomásaiknak mindennap történt megváltoztatása, közbeszert összehurcolt körülmények tömege nehezíti teszi azt, hogy április 1-én történtek és az akkori körülményeknek hű képét nyerjük.

De a ki figyelemmel hallgatta végig a bizonyítási eljárást, annak egyáltalán nem lehetetlen. Minden oda vezet, hogy az annyiszor emlegetett metszőválasztás és az az okból való gyülekezés semmi más, mint ürügy, határozottan oda vezet, hogy Tisza-Eszlára azon a napon sem sakterválasztás, sem próba nem volt. azon okok, melyek ezen meggyőződés kimondására utalnak, a következők: képzeltetlen az, hogy az összes tiszta-eszlári zsidóság az összes ott jelenlevő és állítólag pályázni óhajtó sakterek azon időben tévedjenek oda, melyben egyik vagy másik az állítólagos jelöltek közül imádkozott, illetőleg magát bemutatta. Eddig e tekintetben majdnem minden vallomás eltérést tartalmaz. Némelyek Braunról azt mondják, hogy szombat tette a próbaimát, a másik azt mondja, már pénteken este, némelyik azt mondja, ketten mentek próbaimára pénteken; egy szombat, számosan azt mondják, mind szombat.

Ha ehhez még hozzávesszük azt, hogy arra, vajjon Buxbaum mikor tartotta a próbaimádságot, egyáltalán senki sem emlékszik, s ha hozzá vesszük, hogy Buxbaum maga bevallja azt, hogy sakter soha sem volt, ezt a mesteriséget nem tanulta, következnek, hogy sakteri állásra pályázni lehetetlen volt. Hozzájárul ehhez

szerezzen, a mint nyugodtan nézte, miként hurezolják meg világszerte a magyar igazságszolgáltatás jó hírnevét, becsületét, pedig kiküldött kémei által értesülve kelle lennie, hogy ez a vád merő hazugság, úgy gondoskodott, hogy a vádlóból hivatalos védő legyen, hogy a végtárgyalás hivatalos vádló nélkül folyjon le, kényszer helyzetet teremt az által, hogy a tanuskodó fiut vádlott — mert végfelmentésig még mindig vádlott — apjához tereli.

Hát Magyarország e rozszellemének minden szabad. Nincs senki széles e hazában, a ki oda kiáltja: Quousque tandem; a ki megállítsa átkozott utójában?

De igen van, Magyarország elszűdösödött, de azért még nem Zsidóország, Magyarország czimerében még ott áll a kereszt, mely hirdeti, hogy in hoc signo vinces. Az első veto ki van mondva, kimondotta azt a tisztántuli reform. egyházkerület, midőn a főgondnokságra pályázott megbuktatta, ellökte magát. Helyesen, a Hirschek imádjója, a sakterkés lovagja, nem tarthatja fel a keresztet, a Rotschildet imádó Tisza nem lehet keresztény egyház oszlopa. Hisszük, sőt meg vagyunk győződve, hogy a megindult lavinát utójában meg nem állítja többé semmi. A pajesz nem az apostoli király trónjának disze, s a ki a kaftánt udvarképpessé akarja tenni, annak a Tiszának nincs helye a korona tanácsában.

Az országgyűlés megnyitásával eljő a számon kérés napja is, s a mit kérünk, a mit követelünk minden keresztény képviselőtől az:

Mondják meg ők is ezen embernek: mint megmondotta a tisztánt. ref. egyházkerület, „Megmérettél a fontban s híjjával találtatván, beteltek a te napjaid.“

még egy körülmény, az, hogy úgy látszik, mintha az ott jelen volt metszők száma sem volna a vádhatározatban helyesen megállapítva, mert vannak vallomások, melyek nem három, hanem négy, sőt több sakterről tesznek említést.

De így van az a koldusokkal is. Vannak, kik azt mondják, hogy ketten voltak jelen a templomban. Vannak ismét, kik azt mondják, hogy egy sem volt jelen, pedig ki van zárva a tévedésnek lehetősége akkor, a midőn a tanuk egyike emlékszik a zsidók közt divó szokásról, miként a templomban megjelent koldusnak a bemenetelnél mindenki kezét ad. De még másképpen is tévedésnek kell lennie a dologban; mert az, a ki azt mondja, hogy két koldus volt jelen a templomban, midőn őket leírja, Wollnerre látszik utalni, ez pedig nem az, kit Schwarcz is említ, mert ez magas veres emberről tesz említést.

Tek. törvényszék! Legnagyobb erőfeszítést a védelem ott fejtett ki, midőn zavart akart előidézni azon bizonyított körülményre nézve, hogy Eszter a zsidótemplom körül déli 12 óra tájban fordult meg. Ugy hiszem, egyáltalán nem szükséges ennél hosszasan időzni, mikor még maga a főügyész helyettes is, a ki pedig a vádlottakat ártatlannak tartja, bebizonyítottak elismeri, hogy az időpont teljes határozottsággal bebizonyítva van. S nagyon indokolt a védelemnek mondotam igyekezete is, mert míg a vádlottak igenis számot tudnak adni arról, hogy egész napon hol voltak, egyáltalán nem képesek legkevésbé sem igazolni, hogy körülbelül fél 12-től délután 1 óráig mit cselekedtek. Különösen áll ez Schwarcz Salamonról és Braunról.

Azt állítják, hogy d. e. 11 órakor eltávoztak a templomból, de arra vonatkozólag, hogy hányan mentek, mivel mentek és miként mentek, minden betűben ismét eltérés merül fel. És ha magát az általuk állított tényt vesszük is, hogy eltávoztán, elmentek Rosenberggel és ott betértek, egyáltalán nem képesek igazolni, hogy őket akkor 11 óratól 1-ig valaki bárhol látta volna. Megkíséreltetett en-

Azon számos üdvözlésekből, melyekkel Szalay Károly magán vádlót, ebbéli működése elismerésül felkeresték, néhányat közlünk:

A magyarországi román egyház metropolitájától:
Az igazságistene áldja meg.
Román Miron.

Kitűnő jeles beszédjéért fogadja tiszteletteljes üdvözlőmet.
Csurgó 1883. július 28.

Berky József,
esp. plébános

Távirat. Szerencsét kíván igazságos és erőfeszítésért, az igaz ügy mellett kifejtett áldozat készségeért Budapest II. kerület keresztény polgársága megbízásából. Szulvics Gusztáv, Mezey Pál.

Távirat. Ügybuzgó magyar közönség, mely Jézus elveit vallja sakterkés pénzzel megfizetett védelme ellenében igazságos, részrehajlatlan, vesztegetések napirendben levő gyalázatos működése közt Önnek becsületes magaviseléseért hálás köszönetet mondunk. Leghazafiasabb üdvözléssel Debreczeni tisztelői.

Távirat. A kereszténység védőjének, az igazság pártfogójának s a jogtudományok kitűnő tagjának üdvözlőnköt kifejezve, kívánjuk, hogy a kereszténység megáldója sokáig éltesse.
Nyitrai elvtársak.

Távirat. Uraságnak a t. eszlári bűnügy végtárgyalásán tett magánvádlói értekezését teljes egészben és részleteiben magunkénak valjuk, a felhozottakat megczafolatlanoknak nyilvánítjuk, midőn ma is azon meggyőződésben élünk, hogy Nyiregyházi törvényszék előtt álló vádlott zsidók Solymosi Eszter meggyilkolásában bűnösök, kijelentjük, miszerint mentessék bár vádlott zsidók bármely indokból föl, a felmentő ítélet tiszta meggyőződésünket meg nem ingathatja soha, fogadja tekintetes ügyvéd ur nagyra becsülésünket azon magyar közönség nevében is, mely bennünket bizalmával azért helyezte eme tisztess ges állásra, hogy annak érdemeit ápolva híven tolmácsoljuk; hazafiai üdvözlőnk nyilvánítása mellett maradtunk tekintetes ügyvéd urnak alázatos szolgálói Öcsöd község előljáró-

sága. Marotin Sámuel bíró, Tóth Benedek esküdt, Tóth Gáspár esküdt, Tóth Mihály pénztárnok, Győri Imre jegyző, Suhajda Antal jegyző.

Levelezőlap Bécs 1883. aug. 2.

Az Isten tarisa, az Isten védje s áldja meg a zsidók által kiontott keresztény vér védelméért. Számatlan hálaérzelmű nevében
lovag M. R.

Prága 1883. jul. 28.

Beszédet ismételve olvastam, fogadja őszinte bámulatom s nagyrabcsülésem kifejezését.
F. Wimmera.

Berlin, aug. 3. 1883.

Az igazság és jog védőjének a zsidó alattomoság, a megvesztegetés, korrupció és servilismus ellenében Szalay Károly ügyvédnek, köszönetüket, elismerésüket fejezik ki Berlinnek a „Német tölgy“ helyiségeiben összegyűlt antisemitái, azon meggyőződésüknek is adván kifejezést, hogy vádlottakat a II. bíróság ítélete bűnökhöz méltón fenytetni fogja, s a megbántott kereszténység elégtételt fog nyerni.
A. Strom.

Arnheim Holland, jul. 31. 1883.

Epen most olvastam a „Kölni“ hirlapban Önnek dicso beszédét t. uram. s bámulnék ha az ön által felhozott érvek ellenére a zsidók menekülének. A zsidók ereje összetartásukban rejlik. Kövessük ebben őket s mi leszünk az erősebbek, ámbár ők azt tartják, hogy pénzért, aranyért minden kapható. Fogadja kiváló tiszteletem kifejezését.
Van Gelen.

Krakó, aug. 3. 83.

Szalay Károly urnak, a zsidók által meggyilkolt keresztény leány ékeszölő védőjének üdv s tisztelet!

Nagy érdekléssel olvastam önnek lángoló ékes beszédét, de félek, hogy nagy tehetsége sem lesz képes eredményt előidézni ez uton a zsidók nagy befolyása ellenébe, melyet ezen ügy mellett érvényesítenek, fogadja kiváló nagyrabcsülésem őszinte kifejezését.

Gr. Wolzicki László.

nézve azonban van egy körülmény, mely az ő vallomását határozottan megdönti, aggalyossá teszi, ez pedig az, hogy Rosenberg azt mondta, miként akkor, midőn Taubhoz ment déli 12 óra után, negyed egy, fél egyre, akkor Solymosi Eszterrel találkozott.

A plébánia-ház, illetőleg a kath. templom előtt Solymosi Eszter ugyanekkor ment a boltba. A tek. törvényszék előtt fekszik T. Eszlár térképe, tisztelettel kérem, méltóztatásuk azt mind betekinteni és meg fog győződni arról, hogy Rosenberg vallomása képtelenség. Meg fog győződni, hogy Esztert az állított helyen nem is látta, és ha Solymosi Zsófi ugyanezt állítja, ez nem lehet egyéb, mint azon bárgyúság kifolyása, melynek a tekintetes törvényszék nem egyszer volt tanuja, mert Rosenberg utja Taubhoz nem arra vezet, a hol az Eszterrel találkozást állítja, de nem történhetett meg a találkozás azért sem, mert egy uton menvén az előre haladt Eszterrel, hogy azt beérték volna, maguk sem állítják. Mindebből következik, hogy Rosenberg a tekintetből vallott, a mint vallott, hogy helyreállítani igyekeztek a bizonyítékot, hogy fél és negyed 1 óra tájban Schwarcz és Braun Taubnál volt. E czélt azonban el nem érheti, mert vallomását a körülmények, a fizikai lehetlenség teljesen megczafolják.

Hozzájárul ezekhez, tekintetes törvényszék, hogy az összes zsidó tanuk, mint a vádlottaknak azon vallomásai, melyek ezen eseményekre vonatkoznak, részint saját maguk által, később minden ok nélkül ellenkező vallomásokkal megczafoltattak. — De nemcsak így történt, hanem oly anomáliák fordultak elő, hogy pl. Braun alibiére vonatkozólag előálltak tanuk, kik őt betegnek jelezték, holott ő saját maga azt, hogy beteg lett volna, soha sem állította.

Kétségtelen mindezekből, hogy azon napon Eszláron oly dolognak kellett történni, melyet elfátyolozni, eltitkolni kell. Vannak oly körülmények, melyek ha talán pozitív bizonyítékot nem képeznek is, mindenesetre nagy mérvben elősegítik a bírói meggyőződést. Így

birói zártörés és sikasztás miatt, 1882. évi május 24-től vizsgálati fogságban;

10. Taub Emánuel 29 éves, izraelita vallású, nős, gyermekes, polgári metsző, csekély vagyonnal bír, irni, olvasni tud, büntetve nem volt, 1882. évi május 27-től vizsgálati fogságban, a büntető tvkr. 278. szakasza 2 pontjában meghatározott és a 266 szakaszok szerint büntetendő gyilkosság büntetében részesített;

végre 11. Vogel Amsel 51 éves, izraelita vallású, nős, gyermekes, vagyonnal bír, tutajos sáfár, irni, olvasni tud, büntetve nem volt szabad lábon levő, fejelegyházi lakos;

12. Smilovics Jankel, 44 éves, izraelita vallású, nős, gyermekes, vagyontalan, vajnági napszamos, irni, olvasni tud, büntetve nem volt, 1882. évi július 10-től vizsgálati fogságban;

13. Hersko Dávid, nős, gyermekes, tutajos, irni, olvasni tud, büntetve nem volt, szabad lábon levő, székelyvári lakos;

14. Grosz Márton 45 éves, izraelita vallású, nős, gyermekes, vagyonnal bír, bérlő, irni, olvasni tud, büntetve nem volt, szabad lábon levő t-eszlári lakos és

15. Klein Ignác 32 éves, izraelita vallású, nős, gyermektelen, vagyontalan napszamos, irni, olvasni tud, büntetve nem volt, szabad lábon levő eszlári lakos;

a btk. 374. szakaszában meghatározott s a 376. szakasz szerint büntetendő bűnpártolás vétségének vádjá alól felmentettek, a tartóztatottak szabadon bocsátása elrendeltek, a felmerült eljárás költségeit az állam által viseltek.

Az indoklás elmondván, mely alapon keletkezett a vádhatározat következőn folytatja:

A vádlottak ellen felsorolt adatok azonban a végtárgyalás szerint nemhogy erősödést nyertek volna, hanem határozottan megyengültek.

Özvegy Lengyel Istvánné nevezetesen a vizsgálatban tett azon vallomását, mintha ő 1882. április 1. napján kora délután házával szomszédságban levő zsidó templom felől mintegy a földalól jövő háromszori segély- és a gyermekétől eredő kiáltást hallott volna, a végtárgyaláskor oda módosította, hogy e kiáltás „Kovácsné jöjjön” estelele történt, és háza kapujától és a zsidó templom felől, és nem háromszor, hanem csupán kétszer történt.

Fekete Jánosné a vizsgálatban tett azon előadása, hogy ugyanazon napon délelőtt 11 óra tájban a zsidó templom mellett haladván, a templom felől sirást hallott, a templomajtó falainál pedig két zsidót az ut felé tekintve látott, terhelő gyanuokul nem szerepelhet, mert a bírói szemle megállapította, hogy Fekete Jánosné ezen vélt sirást, a templomtól 74 lépés távolságra hallotta, és mert nincs kizárva annak lehetősége, hogy e sirás, tekintettel a templomhoz való távolságra, az ajtóinak bezárt voltára, nem is a templom felől, de semmi esetre abból és feltehetőleg nem is sirás által okozott hangtól eredett: azon további állítása pedig, hogy ugyanazon alkalommal a templom ajtófelénél két zsidót látott, — feltéve, hogy a gyilkosság ugyanazon időben történt, kizárja Scharf Móricz tanu állítása lehetőségét, mert szerinte a templomajtón kívül egyedül ő állott, s a többi általa nevezettek a templom belsejében voltak; ha pedig áll az, hogy a gyilkosság idejében két zsidó a templom ajtaját mintegy őrizte, akkor az ajtót ő meg se közelíthetvén az állított események tanuja sem lehetett; végre Scharf Móricz 14 éves tananak vizsgálati előadását, tekintettel arra, hogy a végtárgyalás alatt Scharf József vádlott ellen mint apja, vallása és hitsorsái iránt oly mély megvetést és gyűlöletet tanúsított, melynél fogva előadását elfogulatlan és közlebbi gyanuokot képező vallomásnak elfogadni és arról eskü általi megerősítést megengedni annál kevésbé lehetett, mert Scharf Móricz a vizsgálat és végtárgyalás alatt tett vallomásában lényeges különöskékre, nevezetesen pedig Solymosy Eszternek házába ki álltal történt behívása, annak az állított gyilkosság alkalmával, fekvésének irányára és helyzetére, valamint a kezében levő kendőnek színére nézve ellenmondásba jött és tanúságátételének megbízhatósága kérdésessé vált.

Ellene szól Scharf Móricz vallomásának Varga Kati meghiteltetett és kifogástalan tanu vallomása is, mert ezen tanu azt állítja, hogy Buxbaum Ábrahám egyik vádlott metsző április hó első délelőtti 11 órakor a templomból Szűszman lakására, hol szállva volt megérkezvén, megebédelt s ebéd után mintegy két óra hosszat aludt. Ezen tanuvalomás kizárja Móricz tanuságátételének azon igazságát, hogy Buxbaum Ábrahám a Móricz által jelzett időben a zsidó templomban lehetett és ott az állított eseményben résztvehetett volna.

Ily körülmények mellett és kiváló figyelemmelvetatva azt, hogy a gyilkosság tárgya hiányzik: a vádhatóság részéről különben is elejét gyilkosság s abbi büntettségesség vádjának feltartására minden alapos ok elegendő, annál fogva az ezen büntényekkel vádlottakat felmenteni s a tartóztatottakat azonnali szabadon bocsátását elrendelni kellett. A vád és védelem részéről felemlített rituális gyilkosság a törvényszék határozatának tárgyát nem képezhetette, részint mert az állított vallás-zsartartás a gyilkosság indokál fel nem hozható, részint mert elesvén maga a gyilkosság,

annak lehet indoka is elesett, és mert, hogy ily vallás-zsartartás a vádlottaknál léteznék, sem a vizsgálatban beszerzett adatokkal, sem más hiteles és a törvényben elfogadott módon beigazolvva nincs.

A hulla usztatást illetőleg kimondja a törvényszék, hogy megengedhető miként a hulla Solymosi Eszteré lehetett. Hersko és Smilovicsről nincs bebizonyítva, hogy őszinte vallomást tettek legyen. Matej Ignác vallomása pedig többszörben ellentmondásokat tartalmaz.

H I R E K.

— **Megegyülés** tartatott Kaposvárott f. hó 6-án, közönség feltűnően kevés számban jelent meg, mit a most folyó gabna készítes munkának tulajdonítunk. A gyűlés érdekesebb momentuma volt az atádi járás-orvosi hely betöltése, ugyanis Kommen eddigi orvos, a miatt a köztudomású kis koser stikli miatt lemondattatván, helyére más választatott. Folyamodó volt dr. Nöthig és dr. Ronái a közönség ma napság a hangzatos magyar nevek iránt bizonyos tartózkodással viseltetvén, ne hogy valami rituális érdemeket szerezzon, inkább a német hangzású Nöthiget hangoztatta, abban bizonyos lévén hogy ezen ur nem zsidó.

— **Közönségyűlés.** Istenben boldogult s forrón szeretett férjem temetésénél oly nagy részvét nyilatkozott, mely az üdvözlőnek emléket kegyelettel áldotta meg. Legyen érte ezerszeres köszönet a n. é. közönségnek, egy helybeli ipartársulat, valamint az iparos ifjusági egyesület és dalárdájának, nemcsak saját, hanem gyermekeim részéről is, kik híven a legnagyobb kegyelettel fogjuk megőrizni a legszentebb emléket. Ö z v. H a g e l m a n Károlyné.

— **A kaposvári iparos ifjuság** önképző-és betegsegélyező egylete vasárnap, folyó hó 12-én délután 2 órakor rendkívüli közgyűlést tart, a városház tanácstermében, melyre a tagok — tekintve a napirendre kitűzött tárgyak fontosságát — minél számosabban megjelenni kéretnek. A rendkívüli közgyűlés tárgyai: 1. Határozat a fölött, hogy a f. hó 19. és 20-án Békés-Gyulán tartandó vándorgyűlésen, egy-letünk képviseltessek. 2. Az év-közben megürlt egyll. jegyzői állás betöltése. 3. Az egyeslet ügyleiről beszámolás. Nobl József egyll. elnök, Róder Pál ideigl. jegyző.

— **Dr. Haidekker Károly**, fiatal ügyvéd, ki a napokban tette le kitűnő sikerrel az ügyvédi vizsgát, iródtát nyitott.

— **Tudósítások.** A kaposvári állami segélyezett városi polgári leánytanoda II. osztálya f. évi szeptember havában fog megnyitni. Felvételnék: a) bejáró és a) belnők növendékek. A polgári leánytanoda I. osztályába felvételnék mindazon tanuló, ki az elemi iskola IV. osztályát jó sikerrel bevégezte és abbéli ismereteit felvételi vizsga útján igazolni tudja. A II. osztályba felvételnék mindazon tanuló, ki a polgári tanoda I. osztályát jó sikerrel bevégezte vagy az azon osztályban megkivántató előkészütséggel vizsgálat után bizonyoságot tesz. Addig is, míg a rendes bejárások részletesen közzétételnek, felkéretnek azon t. szülők, kik leányaitak belnőkbe adni óhajják, miszerint szíveskedjenek augusztus hó 15-ig jelentkezni. Minthogy azonban a belnők felvételt az 1883/84. tanévre egy bizonyos számhoz kötni kell, az igazgatóságnak arra is lesz gondja, hogy a feles számban jelentkezők bizalomraméltó családoknál nyerjenek ellátást és kellő gondozást. Közlebbi szó- vagy írásbeli felvilágosítást készséggel ad: Csorb a Mária a kaposvári polg. leánytanoda igazgatója (fűteteza 36. szám.)

— **Kaposvár** heti vásáraitól sajtáságos hírek keringenek, ugyan is azon számtalan panasz folytán, mely a helypénzszedő zsidó ellen emeltetik annak durva magaviselete, és gorombáskodásai miatt, faluinkon terjedni kezd a szokás, heti vásár napja helyett a hét többi napján hozni a kaposi piacra az eladni valót, és népnök nagyon helyesen teszi így, kedden és pénteken kívül helypénzt se kell fizetni, nem is gorombáskodik vele senki, és minden portékáját ép ugy eladhatja mint hetivásáron. Még oly panaszt is hallottunk, hogy a helypénzszedő az asszonyokat még megrogdálni is szokta, ezt azonban már csakugyan nem hihetjük el, a hetivásárookra sok férfi is jön, és ha való lenne, hogy az asszonyok így bántalmaztatnak, bizonyára már akadt volna, ki a rugós jordánt leszoktatta volna rossz szokásról.

— **Scharf Móriczot**, ki az eszlári per folyama alatt, a nyiregyházi megyeházban tartózkodott, a pernek első bírósági befejezése után. ministeri rendelettel lett apjának, az eszlári egyházának átadva, sok mindenféle komédiával, mely azonban senkit sem vakított el. Az öreg zsidó fiát átvéven, azzal Budapestre utazott, hová megérkezvén, elvitte a gyermeket a zsidó központi iródába, az ott működő fozsidóknak bemutatásra, majd ott kinézik belőle, mi hasznót lehet belőle huzni, a szerint fog Móricz sorsa eldőlni.

— **Savanyu József**, zalamegyei kujtorgót, rablót, gyilkost, kiből már mondahős készült lenni, Zalamegye főcsendbiztosa Nyíradon elfogta.

— **A badacsonyi Hableány** vendéglő megnyitása alkalmából egy család megsérte-

tett, téves informatio alapján azt véltük, hogy ez egy izraelita család volt, mig most értesülünk, hogy a sértett család egy igen tisztességes, köztisztelben álló birtokos család volt. Neveket mult közleményünkben sem említvén, e kötelezettség alól mos is fel vagyunk mentve, mit annál inkább sem tartunk szükségesnek, mert tudjuk, hogy az érdeklettek őszinte sajnálattal látják, a sajnálatos félreértésből származott kellemetlenséget.

— **Bukógátról.** Faiszról, de több más helyről is veszünk tudósítást lopásról, betörésről, különösen lo tolvajlások gyakoriak, ezen gaztetek elkövetői természetesen hivatalos hírdetéseinkben állandóul alkalmazott ismeretlen tettesek.

— **A Pécsi Figyelő** a tiszta-eszlári gyilkossági per vég napjairól emlékeztvén meg, meleg szavakkal említi Szalay Károly magán és egyedül vádló működését. Számos bel és külföldi lapok hoznak elismerő szavakat, de ezek közül bizonyára mindig kiváló kedves emlékü marad, a hasonpolitikai nézetet valló független párti, szomszéd lap elismerése. A zsidókérdés ugy látszik nem, mint Eötvösök akarták, szétrohantani, hanem nem várt mérvben erősíteni fogja pártunkat.

— **A pécsi dalárda** Grácban ugy mint mindenütt, hol eddig megjelent, csak is új bábérokat aratott. A gráci Tagespresse magasztalással telt sorokat szentel ottani működésüknek különösen az előadott német dalokkal ragadták el a pécsiek a steier közönséget.

— **Kászonyi Dániel** kitűnő szerkesztése alatt megjelenő „Népszava“ az erkölcsi súlydésről tett tapasztalatokról írván, olvassuk: hogy az új aera, a modern eszmék uralkodása alatt, a gyilkosságok 112-szer, sikkasztások 200-szor gyakoribbak, mint előbb, különösen közpénztáraknál kiemelni, hogy 1825-től 1848-ig csakis két eset fordult elő, egyik Abauj, másik Zemplén megyében, míg ma a zsidó morál fénykorában, napilapjaink majdnem rendes rovatot nyithatnak a megszökött kassirokról.

— **Kruszevsky** egy lengyel költőt Berlinben elfogtak és hetek óta fogva tartanak. A költő állítólag tagja lett volna egy igen elterjedt összeesküvésnek, melynek célja Lengyelország felszabadítása. A rendőrség az egész tervről pontosan volt értesítve, miután a feladó egy egyén volt, kit a költő jótéteményekkel halmazott és benső bizalmára méltatott. A feladó neve Adler Armin, lengyel származású zsidó, ki most az árulás gajzen kényelmesen él, neveti, hogy a világ dajzembernek tartja; felíti talmudját és abban megtalálja, hogy gojt esalni jó, tönkre tenni üdvös, tehát ő egy derék, vallásos zsidó.

— **Ujhelyi Antal** tiszta-ujhelyi földbirtokost, nagy antisemitát mint az „Ungvári Közöny“ írja, valami mulatság alkalmával. sok együtt volt zsidó egy összevert, hogy bele halt, a helység zsidósága erre a községből elköltözött.

— **A Drezdában** megjelenő „Deutsche Reform“, hirdetési oldalára külön rovatot nyitott, melyben keresztény, zsidóellenes és megbízható kereskedelmi czekeket nevez meg. Igen helyes és utánzásra méltónak találjuk az eljárását, olvasunk ott mindennemű kézműipart, és a kereskedelem minden ágát meggyőződéssünk, hogy ha ez városainkban is megtörténne, hamar szűnne teljesen a még némelyek által táplált kétél, hogy hogyan lehetne zsidó nélkül megélni.

— **Dr. Rohling**, prágai tanár, a talmud híres fordítója, több bizonyítékát találván annak, hogy a zsidóknál a véres áldozat csakugyan vallási tan; mi különösen egy idézetét közöljük — a Sohar könyvben és pedig a Premisli kiadás II. kötete 119. lapján a. a Sohar elsőben elmondja, hogy a gojím leányai állatok. Ezen állatok halála nyilvánosan (azaz minden beavatott megbízható községbeli tag) előtt történjen, véruik úgy eresztessék ki, hogy a lemetszett leányok ugy elhalványodjanak mint a halottak, a lemetszés or szájuk betöméssek, hogy ugy mint az állat ne adjon halálakor sem hangot sem szót, a lemetszés előtt bizonyos ima végzendő el.

— **A zsidó ellenes** szövetekezettnek német országban tartott utóbbi választmányi ülésén elhatározatott, ősszel ismét egy zsidó ellenes nemzetközi congressusnak megtartása, a legalkalmasabb időnek szeptember első felét tartja a bizottság, a helyre nézve Drezdában állapotok meg, hol ez alkalomra nagy ünnepély, tüzijáték stb. készül.

— **Keresztény fiu zsidó zugikolában.** Bahura László ungvári napszamos vadházasságbeli mostoha fia, a 9 éves Tót Miska, mintegy két hó előtt valami csinyt követvén el, hogy a büntetést elkerülje, megszökött s nem is tért vissza. Bahura folyvást nyomozta a fiut, végre kedden megtalálta a sóházutezai zsidó zugikolában, mely a szigorú (?) kir. tanfelügyelő és erélyes (?) hatóságunk dicsőségére nemáll, A fiu Rosenberg Mózes zugitanitónál lakott és zsidóktól kapott alalmaznákból élt. Mikor Bahura rátalált, czicziz volt rajta, ugy neveznek egy öltözetrést, mely az orthodox zsidók ismertető jele épugy mint a pájész, vagyis hunczutka. Miskának, kit ref. pap keresztelt Jenkén, az új nevelő apánál Mojsze volt a neve. A gyermek földalalásának híre gyorsan elterjedt a városban, s különféle magyarázatokra adott alkalmat, mi a mostani sakterpörös világban igen kellemetlenül hatott a

zsidóságra. Bahura jelentést tett a rendőrség-nél, mely azonnal megindította a vizsgálatot, s midőn azt bevégezte, annak eredményekép Bahurát, mint hitfelekezet elleni izgatót átszolgáltatta a járásbírószá kezébe, amért elég vakmerő volt a fiu feltalalását ismerőseinek elbeszélni. Hogy a zsidó zugikolát bezárták-e, és hogy a gyermekikkasztás miatt a zsidótanító ellen a bünyvizsgálatot megindították-e, arról hallgat a krónika. Fog is halgatni, mindaddig mig majd mások írják a krónikát, mint ma.

— **A „Magyar Állam“** közli a czári ukázt, mely szerint Oroszországban a zsidóknak keresztény cselédet tartani tilos. Ugy látszik, a czár a reformokat nagyon czélszerű intézkedésekkel kezdi meg, a keresztény orosz nép át fogja érteni e rendelet horderejét. Hiába közölnek is a zsidó lapok rémhíreket, a honnan pusztulnak a fosztogatók, ott természetesen megiszínik a nihilismus, melyet ők okoztak.

— **Angolország**, dacára annak, hogy az angol kereskedő nép lévén, nem érzi annyira a zsidó nyomást mint mi, mégis szinte kezd mozogni. Barátaink tudósítanak onnan, hogy a közvélemény erősen kezd állást foglalni, az ottani zsidó lapok ellen, melyeknek feje valami Levy zsidó, ki ott, hogy eredetét eltakarja, Lausonnak hivatja magát, ez a főzsidó 1856. évben Párisban két évi fogságra volt büntetve, ma dúsgazdag ember. Ugy látszik, az az egész hirhadt Alliance Israelit, mely az összes zsidóság feje, szép egy kis banda, emlitenek egy M. W. német zsidót, ki szinte Párisban el volt itélve, F. zsidót ki bank direktor volt és milliókkal szókott meg, D. zsidót, ki váltóügynök volt és egy milliót sikkasztott, most Londonban Drake név alatt él, hogy angolnak higgyék, egy Dr. St. oroszországi csalásért elítélt zsidó, egy K. magyarországi zsidó, ki Párisban megbukott, de ma palotái vannak; így megy ez tovább hosszú sorban.

— **Scharf Móriczot** apja a vádlott eszlári egyházi, mint halljuk Somogyba hozza testvére látogatására, nem tudjuk, melyik falujában megyénknek van ezen állítólagos testvér, de olvasóink majd minden községben lévén — bizonyára értesítve lesznek.

V i d é k r ő l.

Karád, aug. 3. 1883.

T. Szerkesztő ur! A megyében ugy hiszem mindenki tudja, hogy Karádon jul. hó 17-én nagy tűz vész dühöngött, a község három helyen égett, 40 ház és mellék épületek lettek porrá, a szerencsétlenek száma kik fedél nélkül maradtak a 100-at meghaladja és ezek közt igen sokan vannak kik házokkal és elégett holmijokkal elvesztették mindenkiket.

A karádi uri osztály ennyi szerencsétlenséget látva, össze hívta a tűzkárosultakat és felhívta őket hogy csatlakozzanak és a szükséges épületek vásárlásokat egy kereskedőnél eszközöljék, ki is miután a vásárlás tömeges lesz, s mert a sors által így is nagyon sújtott kegyelethől is jutányosabban fogja az épületfát számítani, mint különben azt tenné kinek pedig az építkezéshez pénz szükséges, azt számokra megszerezni fogják.

Szegény jó karádiak, ti kikben megvan a jó akarat, nem gondoltátok hogy kikkel lesz dolgotok, — miért is nincs köztetek egy keresztény deszka és épületfa kereskedő, akkor bizonyosan lehetett volna a sors csapása által sújtott szerencsétleneken segíteni, de így? — lássuk mi történt.

A karádi uri osztály Fekete Lajos képviselő és Grubánovich Gyula földbirtokos urak vezetése mellett értesítették a vidéken levő épületfa kereskedőket, hogy a karádi tűzkárosultak szövetekezvén, a vásárlást tömegesen fogják eszközölni s hogy vegyék figyelembe azt miszerint azokat nagy csapás is érte, tehát adják be legolcsóbb ajánlataikat, mely szerint hajlandók az épületfákat az építkezni kívánóknak kiszolgáltatni.

Löwentritt szántódi és Frank boglári zsidó fakeskedők be is adták ajánlataikat s a jul. hó 29-én tartott árlejtésen személyesen megis jelentek, látni kellett azon nagylelkű arczokat, mit azok felöltöttek, midőn az ajánlatot felolvasták s azon kegyelmes taglejtést midőn kinyilvánították árlejtéskor, hogy ezen alol nem adhatják, állítván hogy nekik is ennyiben van, ugyan is egy gerendát 52 kr. akartak adni ölenként, azaz 2 ftr 24 krért egy darabot. A községi előljárók közt van egy régóta becsületben ismert polgár, ki ezen állítást szónékkül már nem állhatta és Löwentritt-Frank zsidókról lerántotta az álarcot, mely a más nyomorán élődo rebacholást takarta, ugyan is az illetőket szemtől szembe meghazudtolta azzal, hogy elmondá miszerint ezelőtt pár nappal ő épen olyan gerendát vett és pedig tölük 1 ftr 60 krért tehát 74 krral olcsóbban mint a hogy most a szegény megnyomorodottnak adni akarják. A két zsidó nagyon restelte, hogy így kislült a turpisság, nem valami morális magába térsébből, de hogy kiesik a Gescheft a kezökből.

Ilyen esetek növellik a zsidó gyűlöletet, mert ki egygyes tanuja volt az ily esetnek, nem hiszem hogy azontul jó szemmel nézhesse

a zsidót, ki így kész károsítani a népet szükségében, hogy telhetetlen pénzsomját kielégíthesse.
Nöl is az antisemitizmus folyvást és győzelmét bizton várjuk.

Sz.-E. aug. 6. 1883.

T. Szerkesztő ur! „A gaz-zsidók elleni gyűlölet egy józan keresztényből se hiányozhat.“ Évek óta ezen jelszavamhoz híven ragaszkodván, jó sokáig mellőztem e sehonnai szhedereknél vásárolni, velük társalogni, de egyáltalán velük közelebbi ismeretségbe eszkegni, amit elég könnyű volt megtartani különösen nagyvárosban, ami némely helyen nem is maradt föltűnés nélkül. — bár azt feltűnővé tenni kerültem, mert állásom parancsolja a közönyösséget e tekintetben, — s miután már hozzám semmiképp sem férhettek a társadalom ezen romlott tövisei, az üzérkedés vad hiénái; gondolja csak milyen aljas gaz tette vetemedtek ellenem a bitangok: A mohácsi póstahivatalnál lévén alkalmazásban több hónapig. Egyszer egy szép délutánon, midőn 2 órák a póstahivatalba mentem, a főnök értesemre adta, hogy ellenem panasz tétetett. Persze ámulatlan kérdeztem: „ugyan ki részéről tétetett panasz ellenem?“

Ekkor kirukkolt a főnök, kinél távol létem alatt (d. u. 12-től 2 óráig) azon impertinens gaz hazugság tétetett, hogy én egy zsidó kölyket lepofoztam volna. Válaszra sem méltattam az ilyes buta pletykát, távozni készültem osztályomba; azonban főnököm hozzá tette, hogy a hivatalban történt volna mindez, illetőleg a folyosón, — no ezt már hahotával fogadtam, s azt kívántam, bár való volna, de nem azzal az egy suhancz kölyökkel, hanem valamenynyivel, Rothschildtól egészen a nyulbőr kereskedőig; persze az egész gaz bitang hazugság volt.

Pár nap mulva hallottam, hogy e pimasz, illetve annak — kit állítólag lepofoztam — az atyja, valami Frank nevű jordán, még ügyvédnél is járt gaz hazugsága érvényesítése végett, azonban seholy sem tudta igazolni.

Csuda-e, ha ilyen gáztámadás után az ember ezen ugysis gyűlölt büzhődt népfajmindeneknek őszinte szívből azt kívánja, hogy a szél csattogassa össze bokáikat, ott a hovávalók.

De hát nagyon érzik ám ők, hogy a kormány véd szárnyai alatt sűtkérezhetnek, melynek újabb bizonyítéka az eszlári rituális gyilkossággal vádoltak felmentése; és nem is mulasztja el egyes alkalomkor a goj-nak szemére vetni, például nyilvános mulatságokon Eötvöst, Seiffert stb. éltetni; igaz, hogy ezzel csak magunk árát, és ennyiben szeretik henczegésüket.

Ujdonságként tudatom Mária-Kéménden (Baranya m.) tegnap egy bugyros ember beleesett egy kutba, emlegették hogy zsidó volt, de midőn kihúzták, sajnálattal látta az oda csődült nép, hogy egy szegény vándorló borbély volt az, ki vizet akart meríteni és bele bukott fejével, hihetőleg romba volt. Altalános „beh kár“ felkiáltással adott a nép sajnálatának kifejezést.

A. Somogy, aug. 7. 1883.

Tekintetes Szerkesztő ur! Korunkban a természet tudományok fontosságát mindenki mélyen érezvén, engedje meg, hogy én becses lapjában, a zsidóról írassak néhány szót, természetrajzi szempontból.

Már az ó világban lett ismeretessé az állatok egy neme a zsidó. Tartozik az emlős állatok rendjébe; mindjárt az ember után s a majomhoz leginkább hasonlít. Két hátulsó lábán felegyenesedve jár; az első két lábát kéz gyanánt szokta használni. Azokkal szedi össze a mindenféle ringyet rongyot, bundadarabot s egyéb hulladékokat, azokkal nyuzza le a marha s egyéb döglött állat bőrét, a honnan sajátos kiállhatatlan szaga annyira, hogy jó gyomru nem maradhat sokáig közelében.

A zsidó ezen különös és irtóztató állat igen szapora fej. Az egész világon el van terjedve, sőt Magyarországot is sáska módjára eltelepte. Némely városokban nagy csoportokban tanyáz mint a hering. Pedig a hová magát egyszer bevette — mint a haszontalan dudvát a nemesebb növények közül — kiirtani igen bajos míg csak táplálékot talál.

A zsidó leginkább növényvel táplálkozik s ezek közt leginkább kedveli a vöröshagymát, krumplit meg a retket. Azonban ha szerét teheti a kóserhústól sem irtózik, s még különös csemegétül a lúdmejt is szereti; a keresztény szüleány vért kiválóan szerjühozza, miként ezt a tiszta-eszlári, s több esetek eléggé bizonyítják.

Természetére nézve a zsidó, két állattársához t. i. a rókához, meg a pókhoz hasonlít leginkább. Mint a róka a libának — midőn meg akarja ejteni — úgy hizeleg az embernek, hogy lépve csalhassa, s miután célzt ért, pók módjára oly egyenesen behálózza, hogy csak vagyonszerű tönkretetésével szabadulhat ki a szegény megcsalott ember a zsidó veszedelmes hálójából.

Valóban csodálatos neme az állatoknak, sok különböző változásokon keresztül menve,

mint világaló s ember csaló nem ritkán urrá lesz. Elél 60, 70, 80 sőt 100 éven át. Hogy ha megbetegszik, társai megfojtják. Husa ehetetlen. Bőre használhatlan.

Kár, hogy át kelhettek a veres tengeren, Nem volna ily nyomor a magyar nemzetén!

ZalameiLék, 1883. aug. 7.

Tekintetes szerkesztő ur! Hál' Istennek, hogy láthattunk »arany« igazságot! Megvallom, már nagyon kíváncsi voltam az »arany« igazságra, mert sokszor hallám emlegetni: „Ez az arany igazság!“

Végre mégis csak kielégített kíváncsiságom, mert a mint e becses lap — gondolom — 30. számából értesültem, Franciaországból 37 ezer arany érkezett az eszlári per költségeire. Vettek is rajta nagy igazságot!

De azért nem esünk kétségbe! Hisz tudják olvasóim mi volt e lap 31. számában! „A magyarok Istenére esküszünk, Hogy hazánkban zsidót többé nem türünk!“

Ez is igazság! Bármiképp mondta is Schwarzenberg József bókaházi zsidó, hogy »nem a keresztényeknek lesz egy akol, egy pásztor, hanem a zsidóké lesz az egész világ« azért mégis meglátandja, hogy: »Siechzehne, sachzehne« stb. . .

Hogy erre mit mond a jakhec-had, ahhoz semmi közöm; azonban annyit mégis merek kockáztatni, hogy mindaddig, míg Schwarzenberg József zsidó be nem bizonyítja, hogy neki egy „jó sógora“ a szerkesztőségétől tud meg, hogy a „Népjog“ 28. számában a „Lev. lapra“ való írást illető czikk szerzője én voltam — s mindaddig, míg be nem vallja, hogy mikor azt állította, akkor ha z u d o t t — s tölem bocsánatot nem kér rágalmozó szaváért, mondom, mindaddig a legszemtelenebb, leghaszontalanabb — s ha e kívánatokat 14 nap alatt meg nem teszi: másféle embernek is tartom.

Még most is a Zalaparti.

Zavargások a fővárosban.

A kerepesi ut hosszában ma este zavargások voltak. Scharf Móricz látogatása alkalmat szolgáltatott a tüntetésre. A fővárosban egész nap keringett a hír, hogy van valami készülék félben. Este felé a kerepesi ut elejét nagy tömeg állotta el és türelmetlenül várta a látványosságot.

A csoportosulás a „Fehér hattyú« előtt volt legnagyobb. Scharfék tudvaleg nevezett szállóban bírtak lakást. Fél kilenc óra tájban néhány suhancz kövekkel bezúgta a vendéglő földszinti ablakait. Csörömpölést hatalmas éljenzés követte.

Ez alig egy-két pillanat műve volt. A tömegből ezalatt sűrűn hullottak a kövek a szomszéd épületek ablakaira. Az ablak csörömpölés szólni nem akart. Midőn a »Fehér hattyú« szálló belsejét már tökéletesen romba döntötték és az emeletről ledobálták a butorokat, a szomszéd boltokra került a sor.

A zavargók iszonyu dühvel rontottak a bezárt boltokra. A közelben álló tömegből pedig egyre hangzott: »Úsd a zsidót!«

A gázlámpákat összezúgták, a pusztítás színhelyén tehát teljes sötétség uralkodott. A támadók lehetnek vagy ötvenen. Kezökben feszítő vasak, furkos botok és egyéb ütlegelésre alkalmas eszközök.

Weingrubert szállója után Pfeiffer Dávid vászonkereskedő boltjára vetették magukat. Az erős ajtók sokáig nem engedtek. A feszítő vasakkal sikerült azonban kiemelni sarkaiból. A nehéz ajtók iszonyu dübörgéssel zuhantak a járóra. Egy pillanat alatt darabokra zúzták és a tömegből még többen csatlakoztak a támadókhoz, miután lécekkel felfegyverkeztek.

A látványosságra összegyűlt közönség várta a rendőrséget. Nem lehetett látni sehol, pedig a zavargás már fél óra óta tartott.

E félóra alatt a zavargók folytatták pusztításaikat. Mire megjelent az első rendőrcsapat — összesen tíz szál — már az ötödik boltot törték fel. Behatolni csak három ültebe tudtak. Kohn Dávid butor raktárában egy darabot sem hagytak épen. A drága butorokat darabokra törve szórták az utcára. Mikor már nem volt mit rombolni Hoffmann boltjára került a sor. A kirakatban volt órák, láncok, ékszerket kampókkal rántották a földre, és szórták szerteszét. Freund M. vászonkereskedő boltjánál egy másik tömeg működött. Fektelen dühökben nem törődtek azzal, hogy a felülről hulló üveg cserepek fejükre zudulnak, Freund boltjának ajtai hamar engedtek. Épen benyomultak, mikor a tíz szál rendőr megjelent.

Az összeszűfolt tömegen keresztül csak nehezen hatolhattak. A „Jön a rendőrség!“ kiáltásokra a zavargók is kitisztultak a boltból, és a tömeg közé akartak vegyülni.

Ekkor iszonyu zür-zavar támadt. A tömeg többnyire zsidókból állott, kik egy órán keresztül telenül nézték a rombolást, és csak mikor a rendőrség feltűnt a láthatáron, vetették magukat közbe. Ezzel természetesen doku-

mentálták, hogy a zavargásoknak zsidóellenes jellege van.

Minduntalan száguldozott a téren keresztül egy csapat zsidógyerek, előttük egy csirkefogóval. A győzelem-zaj eget vert, de hamar elhalt, mikor az üldözők közé vágta egy-egy gyöngye sétapálczával.

Ezalatt megjelent a katonaság is, a 23-ik gyalogezredből egy század Walla alezredessel az élén; szerepe azonban már nem jutott. A közönséget visszaszorították a hatvani utcába, a rendőrség pedig fogdosta a zavargókat.

Mindössze másfél óráig tartottak a zavargások, melyeket néhány rendőr már csirájában elfojthattak volna. Hogy késleltették a rendőrség közbelépését, az volt a legtapintatlanabb eljárás. Csak ma lehetett tapasztalni, mily hasznavehetetlen a fővárosi rendőrség egy nagyobb mérvű zavargásnál.

A helyett, hogy a rendőrlaktanyáról egyenesen a zavar színhelyére jött volna, nagy kerülőt tett. Azt hitték, hogy egy fogják hálójukba keríteni a zavargókat. Pedig a mi elfogás történt, azt csak a legelőször megjelent tíz szál ember eszközölte.

A kerepesi-ut a katonaság megjelenése után azonnal kiürült. A zavargókat most a melléktutczákban folytatták és a főkapitányhoz időközben a főváros majdnem minden részéből jöttek nyugtalanító hírek.

Az elfogottak száma meghaladja a harminczat.

Érdekes epizódként állhat itt egy, a munkás osztályhoz tartozó embernek ama nyilatkozata, melylyel a hozzá intézett azon kérdésre, hogy „mit művelnek?“ ugy felelt: „Keressük az igazságot.“

Gazdászat, ipar, kereskedelem.

Kaposvári piaci árak.

Augustus hó 3-án.

Buza	9 frt 30
Rozs	6 frt 80
Kukoricza	6 frt —
Árpa	7 frt —
Zab	6 frt —
Hajdina	6 frt 30
Métermázsánként.	

Szerkesztői üzenetek.

Reporter. Kíváncságot szívesen teljesítük, a küldött lehetőségig közöltetett.

R. M. J. Kenese. Előfizetése augusztus végével jár le.

Z. J. Török-Bálint. Lehetőség eleget teszünk becses kíváncságnak.

M. O. Kanizsán. Örülünk, hogy elveink oly széles körben terjednek, önké kíváncságot hivatva vannak ébren lenni, a közel szomszédságot ne hanyagolják el — ott az erő — onnan jön a megoldás.

Szerkesztésért felelős:

S z a l a y K á r o l y .

BEKÜLDETETT:

Jakab Lajos, városunkban oly előnyösen ismert szintársulata, e hó 14-én ismét megjön, hisszük, hogy közönségünk a kiérdemelt pártolásban fogja e kiváló társulatot részesíteni.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy ügyvédi irodámat mai napon Kaposvárot, zárda utca 3. sz. alatt megnyitottam, s úgy peres, mint perenkívüli ügyekben szíves készséggel állok szolgálatára. Kaposvárot, 1882. aug. 1.

Dr. Haidekker Károly, ügyvéd.

HIRDETÉSEK.

759. szám. tkvi. 883.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lengyeltői kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Duchon Terézia végrehajthatónak Duchon József végrehajthatást szenvedő elleni 145 frt 20 kr. tőkekövetelése s járulékai iránt végrehajthatási ügyében az ezen kir. jbiróság területén fekvő Sz.-Kislak község határában levő, a sz.-kislaki 31. sz. tkjvben A. 7. alatt felvett 298. hrsz. alatti ingatlanra 274 frt becsárban, az A. 7. 299. hrsz. a. ingatlanra az árverést 136 frtban ezennel meg-

állapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1883. évi október hó 2-ik napján délelőtt 10 órákor Sz.-Kislak községánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át, vagyis 27 frt 40 krt, illetve 13 frt 60 krt készpénzben vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfo-lyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-ában értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

Lengyeltötiben, 1883. évi június 13-án.

A kir. jbiró szabadságon

Holics, kir. aljbiró.

Magánhirdetések.

Alkalmazást keres.

Egy java életkorban levő okleveles erdőész azonnali alkalmazást keres valamely somogy- vagy zalamegyei gazdaságnál; több éven át egy nagy urodalomnál tett szolgálatot, s így teljes gyakorlattal képes nagyobb gazdaságok vezetésére, mely képességét a legkielegítőbb okmányokkal igazolandja be. Továbbá vállalkozik a ministerium rendeletei szerint községi erdő gazdasági üzemtervek elkészítésére; vagy mint erdőész, erdőmérnöki tehetségénél fogva is, valamely uradalomnál óhajtt szolgálatot találni. Bővebbet a kiadóhivatal.

A legjobb szivarka-papir

LE HOUBLON

Franczia készítmény

Óvakodjunk az utánzástól!

Csak akkor valódi ezen szivarpapír, ha minden egyes lapja LE HOUBLON bélyeggel s mindegyik boríték az alábbi védjegy s névalátással van ellátva.

WILEY & HENRY
Propriétaires du Brevet
Fabricants, PARIS

!!Képek!!

művészi kivitelű olajnyomások, széles aranykeretben következő olcsó árakért:

A király arczképe 90/75 cmtr.	4.—
A királyné " " " "	4.—
Kossuth Lajos " 100/80 " "	7.—
Deák Ferencz " " " "	7.—
Konstantinápoly, Stolzau, Gastein, Salzburg, Hallstadt, Ischl, Gmunden, Venczeze látképe " " " "	6.—
Vaddisznó — róka vadászat " " " "	7.—
Üldözött szarvas. Elesett szarvas " " " "	7.—
Pusztá, farkas vadászat. Rablók " " " "	3.50
Mesélő vadász. Földő urnál " " " "	8.—
Az elért szőkevények " " " "	11.—
Az utosó korosztály Népfelkelés " " " "	11.—
Az utosó vacsora, (da Vinci) " " " "	7.—
Madonna Sixtina. (Rafael) " " " "	7.—
Mad Immaculata. (Murillo) " " " "	7.—
Krisztus Pilátus előtt (Munkácsi) " " " "	15.—
Miramare. — Genua " " " "	3.—
Urnó, Urhölgy " " " "	3.50
Halászeány. A szép skótnő " " " "	3.—
Nyár (fürdői jelenet). (Makart) " " " "	12.—
Tavas. (Makart) " " " "	12.—

Csomagolás biztosan történik és jutányosan számítottatik.

Megrendelés utánvétel teljesítettik.

Szolidaságunkért régi hírnevünk nyujt biztositást.

Szt. Lukács műintézet.

Bécs Hernalts.